

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1101/95

av den 24 april 1995

om ändring av förordning (EEG) nr 1785/81 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker och av förordning (EEG) nr 1010/86 om allmänna bestämmelser om produktionsbidrag till vissa sockerprodukter som används i den kemiska industrin

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Artikel 23.5 i rådets förordning (EEG) nr 1785/81 ⁽³⁾, fastställer att rådet beslutar, i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget, om den ordning som från och med den 1 juli 1995 gäller för produktion av socker, isoglykos och inulinsirap.

De avtal som ingåtts som ett resultat av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan godkändes genom beslutet 94/800/EG ⁽⁴⁾. Genom överenskommelsen om jordbruket, nedan kallad "överenskommelsen", fastställs särskilt en progressiv minskning av nivån för gemenskapens exportstöd till jordbruksprodukter, särskilt socker som omfattas av garanterade produktionskvoter. Enligt överenskommelsen sker minskningen av exportstödet under en övergångsperiod, både kvantitetsmässigt och kreditmässigt.

Det skall först erinras om att den gemensamma organisationen av marknaden för socker, sedan regleringsåret 1986/87, grundas dels på principen om producenternas fullständiga finansiella ansvar under varje regleringsår för de förluster som uppstår genom avsättning av gemenska-

pens överskottsproduktion, inom ramen för kvoterna i relation till den interna konsumtionen, dels på en ordning med pris- och avsättningsgarantier som varierar beroende på det individuella företags produktionskvoter. Eftersom åtagandena om minskat exportstöd skall genomföras under en övergångsperiod, är det lämpligt att bibehålla nuvarande baskvantiteter av socker och isoglykos samt kvoterna för inulinsirap och, vid behov, förutse att de garantier som gäller för dessa produkter kan anpassas eftersom man på så sätt uppfyller åtagandena enligt överenskommelsen med hänsyn tagen till de faktorer som är grundläggande för denna sektor i gemenskapen. Det är således önskvärt att systemet med självfinansiering av sektorn och produktionskvoter fortsätter under en period motsvarande ovannämnda övergångsperiod, dvs under sex regleringsår.

De produktionskvoter som tilldelats de enskilda företagen inom sektorn för socker kan leda till att exportvolymen under ett visst regleringsår överstiger vad som fastställs i överenskommelsen, beroende på konsumtion, produktion, import, storlek på lagren och övergångslagren samt på den förväntade genomsnittliga förlust som skall bäras genom självfinansiering. Alltså måste de garantier som gäller för kvoterna kunna anpassas under ett eller flera regleringsår för att gemenskapen skall kunna uppfylla sina åtaganden.

För att genomföra anpassningen av garantierna skall först den för ett regleringsår påvisade skillnaden mellan gemenskapens exporterbara volym och den volym som fastställs enligt överenskommelsen, fördelas mellan socker, isoglykos och inulinsirap i förhållande till den enskilda kvotens procentuella andel av den totala produktionskvot som fastställs för dessa tre produkter och för gemenskapen.

Denna första produktvisa fördelning skall kompletteras med en fördelning per medlemsstat för att ta hänsyn till hur dessa garantier fördelas mellan producentföretagen i de olika medlemsstaterna, så att anpassningen av garantierna inte påverkar den befintliga jämvikten i kvotsystemet och i delaktigheten i avgifterna. Därför är det lämpligt att

⁽¹⁾ Yttrande avgivet den 6 april 1995 (ännu inte offentliggjort i EGT)

⁽²⁾ EGT nr C 110, 2.5.1995.

⁽³⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4. Senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

⁽⁴⁾ EGT nr L 336, 23.12.1994, s. 1.

fastställa en minskningskoefficient per medlemsstat för garanti A och för garanti B vilken varierar beroende på de maximala avgifterna för dessa garantier. Slutligen skall varje berörd medlemsstat göra en fördelning per företag med hänsyn till de garantier som gäller för varje enskilt företags produktionskvot.

Den gemensamma organisationen av marknaden för socker har inrättat en ordning för jämn fördelning av lagringskostnader. Det bör fastställas att det socker som blivit föremål för en minskning av garantierna på grund av de förpliktelser som grundar sig på överenskommelserna, även fortsättningsvis kan åtnjuta ersättning för lagringskostnaderna enligt denna ordning.

Enligt artikel 303 i Anslutningsakten för Spanien och Portugal skall under en period av sju år från anslutningen en förmånsordning gälla för lämplig tillförsel av råsocker till de portugisiska raffinaderierna. Detta innebär dels att en lägre avgift tas ut på införsel av råsocker från vissa AVS-länder och från andra länder, dels att befintliga lager används av råsocker från sockerrör och betor skördade inom gemenskapen i enlighet med ordningen i rådets förordning (EEG) nr 2225/86 av den 15 juli 1986 om åtgärder för avsättning av socker som producerats i de franska utomeuropeiska departementen och för utjämning av prisskillnader mellan detta socker och förmånsråsocker⁽¹⁾, och av förmånssocker enligt artikel 33 i förordning (EEG) nr 1785/81. Denna ordning för tillförsel till de portugisiska raffinaderierna har tagits upp i artikel 16a i den sistnämnda förordningen och gäller även för Finland.

I Europeiska ekonomiska gemenskapens förklaring om tillförsel till Portugals sockerraffineringsindustri, vilken bifogats slutakten till Anslutningsakten för Spanien och Portugal, förklarade gemenskapen sig vara beredd att göra en utredning av gemenskapens hela raffineringsindustri däribland särskilt den portugisiska. Enligt ovan nämnda artikel 16a.2a i förordning (EEG) nr 1785/81 skall en sådan utredning även göras för Finland.

Utredningen visar att det är nödvändigt, bl.a. för att säkra en mera regelbunden och jämn tillförsel till samtliga raffinaderier i gemenskapen, att exakt fastställa de traditionellt förväntade maximibehoven i den raffineringsindustri som omvandlar råsocker till vitsocker i varje berörd medlemsstat, det vill säga Finland, Frankrike, Portugal och Förenade kungariket, utifrån objektiva referensdata och med hänsyn till de fastställda kvantiteterna av socker för direktkonsumtion under regleringsåret 1994/95. För att uppnå detta syfte bör raffineringsindustrin fortsättningsvis, inom gränserna för det förväntade behovet och på vissa villkor, ha tillgång till allt råsocker med ursprung såväl i gemenskapen som i AVS-länderna och/eller i andra tradi-

tionella källor som skall anges närmare, utifrån budgeterade behov och med iakttagande av en preferensordning som går från gemenskapssocker och förmånssocker enligt protokoll 8 till fjärde AVS-EEG-konventionen som undertecknades i Lomé⁽²⁾, till importerat socker från AVS-länder eller andra traditionella leverantörländer. För råsocker, annat än själva förmånssockret, som importeras från de AVS-länder som avses i protokoll 8 och från Indien, skall lämpligen en särskild förmånsordning gälla angående tillgång till gemenskapens raffineringsmarknad.

Raffineringen är en viktig verksamhet såväl på världsmarknaden för socker i allmänhet som i gemenskapen, särskilt i raffinaderier som omvandlar råsocker till vitsocker. Tekniskt sett produceras vitsocker genom raffinering av högvärdiga rörsockerprodukter som kan tillgodose marknadens behov. Dessa raffinaderier ligger dessutom mitt i de stora konsumtionsområdena. Raffineringsindustrin i hamnarna utgör på så vis ett viktigt komplement till betomvandlingsindustrin för gemenskapen, bl.a. i områden som Finland, det portugisiska inlandet, Förenade kungariket och Syd- och Västfrankrike.

I en gemensam förklaring om socker på den portugisiska marknaden, vilken bifogats slutakten till fjärde AVS-EEG-konventionen som undertecknades i Lomé, har AVS-staterna och gemenskapen kommit överens om att, inom ramen för de relevanta bestämmelserna i konventionen, särskilt artikel 168.2 i denna, fortsätta prövningen av AVS-staternas ansökningar om utökad förmånstillgång till den portugisiska marknaden för AVS-socker. Av prövningen av dessa ansökningar, som i praktiken gäller tillförsel till gemenskapens samtliga hamnraffinaderier, framgår behovet av en särskild förmånstillgång för import av råsocker med ursprung i AVS-länder som undertecknat protokoll 8 och Indien, inom ramen för de särskilda överenskommelserna mellan gemenskapen och de länder som avses i protokoll 8, och/eller i andra länder, utifrån gemenskapens behovsbalans efter det att i medlemsstaterna befintlig tillgång av råsocker och råbetsocker enligt artikel 33 i förordning (EEG) nr 1785/81 har raffinerats.

Till och med regleringsåret 1994/95 beviljades ett gemenskapsstöd för anpassning till raffineringsindustrin av förmånsråsocker samt av råsocker och råbetsocker odlat inom gemenskapen. Hittills kunde stödet justeras för ett visst regleringsår beroende på lagringsavgiften för detta år och/eller beroende på ändrade raffineringsmarginaler förorsakade av de priser som fastställs för regleringsåret i fråga. Erfarenheterna visar att det finns goda skäl att behålla detta stödsystem. Eftersom ändringar i lagringsavgiften direkt påverkar raffineringsmarginalen är det

⁽¹⁾ EGT nr L 194, 17.7.1986, s. 7.

⁽²⁾ EGT nr L 229, 17.8.1991, s. 1.

lämpligt att hädanefter införa ett system om obligatorisk justering av anpassningsstödet beroende på ändrade avgifter för raffineringen av råsocker som prisgaranterats av gemenskapen eller importerats från AVS-länder i form av förmånssocker enligt artikel 33 i förordning (EEG) nr 1785/81.

Av redan anförda skäl möter produktionen av betor i Italien vissa svårigheter, om än mindre och mindre, i den norra och mellersta delen av landet, på grund av särskilda villkor och storleken på gårdarna, bl.a. vid tillämpning av moderna produktionsmetoder. Av strukturella skäl kvarstår därmed dessa svårigheter i den sydliga delen som för övrigt anses vara mindre gynnad vad gäller utveckling och strukturell anpassning. Betodlingen är i dessa regioner absolut nödvändig särskilt för regeneration av lerjorden och för att undvika en återgång till ensidig odling. Det är därför lämpligt att Italien dels för sina norra och mellersta regioner tillåts bevilja ett nationellt stöd som är avtagande under fem regleringsår dels i sina sydliga regioner beviljar ett sådant stöd som under sex regleringsår minskas med ett fast belopp jämfört med regleringsåret 1994/95.

Genomförandet av de strukturella justeringarna av den spanska sockerindustrin, vilka fastställs i rådets förordning (EEG) nr 3814/92 (¹), med ändring av förordning 1785/81, har inte kunnat verkställas enligt den förutsedda tidtabellen. Således bör möjligheten att bevilja detta stöd till företagen ifråga förlängas med ett regleringsår.

Enligt artikel 110 i Anslutningsakten av år 1985, gavs Spanien tillstånd att bevilja nationellt anpassningsstöd till producenter av A- och B-betor till och med 31 december 1995. Med beaktande av de svårigheter som ännu föreligger, bör tillståndet att ge ut nationellt stöd bibehållas efter den 31 december 1995 för en begränsad period och avtagande.

Rörsockersektorn i Spanien konfronteras med särskilda svårigheter för att hålla sig kvar i jämförelse med andra sektorer. För att möjliggöra ett bibehållande av denna begränsade produktion bör ett nationellt stöd om 6 ecu per 100 kg vitsocker från denna sektor tillåtas.

Tillämpningen av denna förordning bör ske under bästa möjliga villkor. Vissa övergångsåtgärder kan därför visa sig nödvändiga. Dessa bör fastställas enligt förfarandet som anges i artikel 41 i förordning (EEG) nr 1785/81.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1785/81 ändras på följande sätt:

1) I artikel 23 skall första stycket ersättas med följande:

"1. Artikel 24 – 32 skall tillämpas på regleringsåren 1995/1996 till och med 2000/2001."

2) I artikel 23 skall punkt 2 ersättas med följande:

"2. Under den tid som avses i punkt 1 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 24.2, punkt 4a, artikel 25 och i förekommande fall artikel 24a.5, skall A- och B-kvoterna för företag som producerar socker och företag som producerar isoglykos utgöra de som medlemsstaterna har beviljat för regleringsåret 1994/1995."

3) I artikel 23 ersätts punkt 4 med följande:

"4. Under den tid som avses i punkt 1 och utan att det påverkar punkt 4a, skall A- och B-kvoterna för företag som producerar inulinsirap utgöra de som medlemsstaterna har beviljat slutgiltigt i enlighet med artikel 24b för regleringsåret 1994/1995. Bestämmelserna i artikel 24 och 25 tillämpas inte på dessa företag."

4) En ny punkt ska läggas till artikel 23 punkt a:

"4 a. För att gemenskapens åtaganden inom ramen för den jordbruksöverenskommelse som har slutits i enlighet med artikel 228.2 i Fördraget skall kunna genomföras, kan avsättningsgarantierna för socker, isoglukos och inulinsirap som producerats inom ramen för kvoterna minskas för ett eller flera av de fastställda regleringsåren.

För tillämpningen av det föregående stycket skall det före den 1 oktober för varje regleringsår fastställas en garantimängd inom ramen för kvoterna med ledning av den beräknade produktionen, importen, förbrukningen, lagringen, överföringen och det överskott som kan exporteras samt den förväntade genomsnittliga förlust som belastar systemet för självfinansiering enligt artikel 28 punkt 1d. När dessa beräkningar visar att det överskott som kan exporteras för regleringsåret i fråga överstiger maximigränsen i överenskommelsen, skall garantimängden minskas med skillnaden i enlighet med förfarandet i artikel 41. Denna skillnad skall fördelas mellan socker, isoglykos och inulinsirap enligt den procentsats som summan av A- och B-kvoterna utgör för var och en av produkterna inom gemenskapen. Därefter fördelas skillnaden per medlemsstat och respektive produkt med hjälp av de fördelningskoefficienter som anges i tabellen som följer.

(¹) EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 7.

Områden	1		2		3	
	Koefficienten för socker uttryckt i vitsocker		Koefficienten för isoglykos i torkad form		Koefficienten för inulinsirap i socker/isoglykosekvivalenter	
	socker A	socker B	isoglykos A	isoglykos B	inulin-sirap A	inulin-sirap B
UEBL ⁽¹⁾	0,046201	0,009920	0,225547	0,062024	0,556265	0,130955
Danmark	0,027206	0,008015	—	—	—	—
Tyskland (artikel 24 område)	0,169608	0,052188	0,104246	0,024551	—	—
Tyskland (artikel 24 a område)	0,055204	0,016986	—	—	—	—
Grekland	0,012352	0,001235	0,037978	0,008944	—	—
Spanien	0,026459	0,001102	0,166138	0,017721	—	—
Frankrike (moderlandet) ⁽²⁾	0,213231	0,063239	0,061081	0,015898	0,058922	0,013847
Frankrike (de utomeuropeiska departementen) ⁽²⁾	0,019298	0,002063	—	—	—	—
Irland	0,007752	0,000775	—	—	—	—
Italien	0,082491	0,015514	0,059803	0,014083	—	—
Nederländerna	0,053393	0,014083	0,026804	0,006313	0,194365	0,045646
Portugal (fastlandet)	0,002323	0,000232	0,029213	0,006880	—	—
Portugal (den självständiga regionen Azorerna)	0,000387	0,000039	—	—	—	—
Förenade kungariket	0,044297	0,004430	0,084713	0,022596	—	—
Österrike	0,022673	0,005292	—	—	—	—
Sverige	0,014327	0,001433	—	—	—	—
Finland	0,005683	0,000568	0,023151	0,002316	—	—

⁽¹⁾ Ekonomiska unionen mellan Belgien och Luxemburg.

⁽²⁾ Med hänsyn tagen till tillämpningen av artikel 25.3 andra stycket.

Medlemsstaten fördelar sedan sin egen skillnad mellan de producentföretag som är etablerade på dess territorium på grundval av förhållandet mellan företags A- och B-kvot för produkten i fråga och medlemsstatens basmängder eller, när så lämpligt, summan av de A- och B-kvoter som har tilldelats företaget för produkten i fråga.

När produktionen av socker, isoglykos och inulinsirap överstiger garantimängden betraktas det som C-socker, C-isoglykos och C-inulinsirap i enlighet med vad som anges i artikel 24.1, andra stycket, eller artikel 24b.5c).

Villkoren för tillämpningen av första stycket liksom minskningen av garantimängden och, när så är nödvändigt, en ändring av denna i syfte att fastställa en garantimängd för följande regleringsår, skall beslutas i enlighet med vad som anges i artikel 41."

5) I artikel 23.5 skall "den 1 januari 1995" och "den 1 juli 1995" ersättas med "den första januari 2001" respektive "den första juli 2001".

6) I artikel 24.1 första stycket, första strecksatsen skall "regleringsåret 1993/1994" ersättas med "regleringsåret 1994/1995".

7) I artikel 24.3 skall "för regleringsåret 1993/1994" ersättas med "för regleringsåret 1994/1995".

8) I artikel 27.1 skall följande läggas till:

"Varje företag kan besluta att uppskjuta till följande regleringsår, på detta regleringsårs produktion, hela eller delar av produktionen av A-socker och B-socker som blivit produktion av C-socker genom tillämpning av artikel 23.4a. Detta beslut är oåterkallligt. Dessutom är det inte underställt de eventuella begränsningar som anges i punkt 3."

9) I artikel 27.2 skall den andra strecksatsen ersättas med följande:

"— och åtar sig att lagra denna eller dessa överförda kvantiteter under en tid av tolv på varandra följande månader där periodens början ännu inte är fastställd. Den ersättning för lagringskostnader som avses i artikel 8 beviljas även för C-socker enligt tillämpning av artikel 23.4a."

10) I artikel 28.2 skall inledningen ersättas med följande:

"Före utgången av regleringsåret 2000/2001 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23.4a fastställs kumulativt för regleringsåren 1995/1996 till och med 2001/2001."

11) I artikel 29.1 skall "regleringsåret 1990/1991" ersättas med "regleringsåret 1994/1995".

12) Avdelning IV skall ersättas med följande text:

*AVDELNING IV

Förmånsimportsystemet

Artikel 33

Artikel 34, 35 och 36 skall tillämpas på rörsocker, nedan kallat 'förmånssocker', som omfattas av KN-nummer 1701, som har sitt ursprung i de länder som avses i bilaga II och som importeras till gemenskapen med stöd av.

- a) protokoll nr 8 om AVS-socker som utgör bilaga till fjärde AVS-EEG-konventionen, som undertecknades i Lomé⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EGT Nr L 229, 17.8.1991, s. 1.

- b) avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Indien om rörsocker⁽²⁾.

⁽²⁾ EGT nr L 190, 22.7.1975, s. 35.

Artikel 34

Om kvaliteten på det förmånssocker som köps av interventionsorgan eller andra av gemenskapen utsedda ombud och som importerats enligt de bestämmelser som avses i artikel 33 avviker från standardkvaliteten, skall garantipriserna justeras genom tillägg eller avdrag.

Artikel 35

1. Ingen importavgift skall tillämpas när förmånssocker importeras med stöd av bestämmelserna i artikel 33.

2. Från de förbud som avses i artikel 19.2 får inga undantag medges för förmånssocker.

Artikel 36

1. För regleringsåren 1995/1996 till och med 2000/2001 skall ett anpassningsstöd beviljas som interventionsåtgärd till raffinaderier av förmånsrörsocker från sockerrör som i detta syfte importeras

till gemenskapen med stöd av de bestämmelser som avses i artikel 33.

2. Det stöd som avses i punkt 1 skall endast beviljas för de mängder som har fastställts i de bestämmelser som avses i artikel 33, och vilka raffineras till vitsocker i de raffinaderier som motsvarar definitionen i artikel 9.4. För denna framställning av vitsocker är stödbeloppet fastställt till 0,10 ecu per 100 kg socker uttryckt som vitsocker.

3. Under den tid som avses i punkt 1 skall ett ytterligare tilläggsgrundstöd på 0,10 ecu per 100 kg socker uttryckt som vitsocker beviljas för raffinering av rörsocker som framställs i de franska utomeuropeiska departementen i de raffinaderier som motsvarar definitionen i artikel 9.4, för att återställa jämvikten mellan priset på detta socker och på förmånssockret.

4. Stödet till anpassning samt tilläggsbiståndet skall justeras för ett bestämt regleringsår med hänsyn till den lagringsavgift som har fastställts för det året och till tidigare justeringar.

5. Vid tillämpning av artikel 9.4 andra satsen kan den stödordning som fastslås i stycke 1 – 4 under vissa ännu ej fastställda villkor utsträckas att gälla rörsocker från betor som plockats i gemenskapen och raffinerats i de raffinaderier som definierats i nämnda artikel 9.

6. Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel och särskilt de justeringar som avses i punkt 4 skall fastställas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 41.

Artikel 37

1. Under den tid som avses i artikel 36 och för att säkerställa en tillräcklig försörjning till gemenskapens raffinaderier, så som de definieras i artikel 9.4, skall en nedsatt avgift, nedan kallad "särskild avgift", tas ut vid import av rörsocker, nedan kallat "särskilt förmånssocker", med ursprung i de länder som avses i artikel 33 och i andra länder i enlighet med avtal som har ingåtts med dessa länder, och när importen sker enligt de villkor som föreskrivs i avtalen, särskilt vad gäller det minimipris som raffinaderierna skall betala.

2. För tillämpningen av punkt 1 och utan att det påverkar punkt 5 motsvarar de beräknade maximibehoven per regleringsår och uttryckt i vitsocker för raffineringsindustrin i

a) Finland: 60 000 ton,

b) Frankrike (moderlandet): 297 000 ton,

c) Portugal (fastlandet): 292 000 ton,

d) Förenade kungariket: 1 130 000 ton.

För Finland motsvarar detta behov dock

- för tiden från och med 1 juli 1995 till och med 31 december 1995 restmängden av det råsocker som återstår för raffinering inom den gräns som avses i artikel 16a, såsom den ändrats genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige,
- för tiden från och med 1 januari 1996 till och med 30 juni 1996, 30 000 ton.

3. Utan att det påverkar punkt 5, skall, på grundval av en EG-försörjningsplan för råsocker för varje regleringsår eller en del därav, det fastställas att råsocker- och råbetssockermängder som skördas i gemenskapen med eller utan urskiljning av ursprung och som ställs till raffinaderiernas förfogande. Denna plan kan revideras under regleringsårets gång.

Med hänsyn till detta fastställande motsvarar de sockermängder från de franska utomeuropeiska departementen sådant förmånssocker som är avsett för direkt förbrukning, som det skall tas hänsyn till i varje plan, de sockermängder som har konstaterats för regleringsåret 1994/1995, med avdrag av den förutsägbara lokala förbrukningen i de departementen under regleringsåret i fråga. Om det framkommer i planen att dessa mängder inte är tillräckliga för de maximibehov som avses i punkt 2 kan nödvändiga åtgärder föreskrivas för att de mängder som fattas importeras som särskilt förmånssocker till de berörda medlemsstaterna enligt det förmånsimportsystem som föreskrivs i de avtal som avses i punkt 1.

4. Om det visar sig, med undandetag för force majeure, att en medlemsstats uppskattade maximumbehov som fastställts enligt punkt 2 eller ändrats i enlighet med punkt 5 nedan har överskridits, skall ett belopp som motsvarar den fulla avgiften för regleringsåret i fråga tas ut för den mängd som motsvarar den överskjutande delen, och till det beloppet skall läggas de stöd som avses i artikel 36 och eventuellt den högsta tillägsavgift som tagits ut under regleringsåret.

Om det har gjorts en ändring enligt punkt 5 får emellertid de mängder förmånsbehandlat råsocker som överskrider de ändrade uppskattade maximibehoven och är inom gränserna för de mängder som fastställts enligt punkt 2, säljas till interventionsorgan enligt de villkor som föreskrivs i artikel 34 om de inte kan saluföras inom gemenskapen.

5. Om artikel 23.4a tillämpas skall den sammanlagda mängden maximibehov som avses i punkt 2 minskas för regleringsåret i fråga med en mängd som motsvarar summan av särskilt förmånssocker som krävs för att täcka de uppskattade maximibehov som fastställts enligt villkoren i punkt 3 med inverkan av samma procentsats för minskning som tillämpas enligt denna punkt 4a på summan av A-basmängderna av gemenskapssocker.

Minskningen av de berörda medlemsstaternas maximibehov skall fördelas mellan dem enligt förhållandet mellan den mängd som fastställts för var och en av dem enligt punkt 2 och summan av den mängd som fastställs enligt den punkten.

6. Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel, och särskilt de som gäller genomförandet och förvaltningen av de avtal som avses i punkt 1 skall fastställas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 41"

13) Artikel 46 skall ersättas med följande:

"Artikel 46

1. Italien har rätt till att enligt de villkor som anges i punkt 2 och 3 bevilja ett anpassningsstöd i det fall som avses i punkt 2 a och b till producenter av betsocker och i det fall som avses i 2 c till betsockerproducenter och i förekommande fall till sockerproducenter i regionen i fråga.

2. Stödet som avses i punkt 1 får endast beviljas för framställning av socker som motsvarar gränserna för A- och B-kvoterna för varje sockerproducerande företag.

a) För den framställning i norra Italien som avses i första stycket får stödets enhetsbelopp inte överskrida

— 8,15 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1995/1996

— 5,43 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1996/1997

— 3,80 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1997/1998

— 2,17 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1998/1999

— 1,09 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1999/2000

b) För den framställning som avses i första stycket och som äger rum i områden i mellersta Italien får stödets enhetsbelopp inte överskrida

— 8,15 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1995/1996

— 5,43 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1996/1997

— 4,35 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1997/1998

— 3,26 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1998/1999

— 2,17 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1999/2000

c) För den framställning som avses i första stycket och som äger rum i södra Italien, får stödets enhetsbelopp inte överskrida

— 8,15 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1995/1996

— 7,61 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1996/1997

— 7,06 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1997/1998

— 6,52 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1998/1999

— 5,98 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1999/2000

— 5,43 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 2000/2001

3. Italien får dock, endast för södra delen och beroende på regleringsåret i fråga, anpassa det stöd som avses i punkt 2 c, om detta stöd är nödvändigt på grund av exceptionella förhållanden som har samband med pågående omstrukturering av sockersektorn i det området. Vid tillämpning av artikel 92, 93 och 94 i fördraget kommer kommissionen särskilt att bedöma huruvida detta stöd stämmer överens med omstruktureringsplanerna.

4. I punkt 1, 2 och 3 avses med

a) norra Italien: det område som omfattar andra produktionsområden än de som avses i b) och c),

b) områden i mellersta Italien: det område som omfattar Toskana, Umbrien, Latium och Marche,

c) områden i södra Italien: det område som omfattar Abruzzerna, Molise, Apulien, Sardinien, Kampenien, Basilicata, Kalabrien och Sicilien.

5. Italien skall underrätta rådet om de åtgärder som har vidtagits för varje regleringsår för tillämpningen av stycke 1 – 3 och särskilt om fördelningen av stödet mellan områdena och mellan betproducenter och sockerproducenter i södra Italien.

6. Spanien har på de villkor som följer nedan tillstånd att under regleringsåren 1993/1994 till och med 1996/1997 bevilja ett anpassningsstöd till sockerproducerande företag.

Stödet utgår endast till A- och B-socker enligt definitionen i artikel 24.1a och inom ramen för de planerade omstruktureringar som syftar till att rationalisera sockerindustrin i Spanien. Dessa planer skall läggas fram för kommissionen. Stödet är begränsat till 45,65 miljoner ecu för den period som avses i det första stycket.

Som en interventionsåtgärd kommer gemenskapen att ansvara för 50 % av det stöd som beviljas per regleringsår.

7. Spanien har tillstånd att på de villkor som anges i punkt 8 bevilja anpassningsstöd i det fall som avses i punkt 8 a till sockerbetsodlare, och i det fall som avses i punkt 8 b till sockerrörsodlare inom sitt territorium.

8. Det stöd som avses i punkt 7 får endast beviljas för framställning av socker som motsvarar gränserna för A- och B-kvoterna för varje sockerproducerande företag.

a) För den produktion som avses i första stycket och som kommer från sockerbetor får stödbeloppet per enhet inte överstiga

— 8,67 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1995/1996

— 5,43 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1996/1997

- 4,35 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1997/1998
- 3,26 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1998/1999
- 2,17 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1999/2000

b) För den sockerproduktion som avses i första stycket och som kommer från sockerrör, får stödbeloppet per enhet inte överstiga 7,25 ecu per 100 kg vitsocker för regleringsåren 1995/1996 till och med 2000/2001.

9. Spanien skall informera rådet om de åtgärder som vidtagits för varje regleringsår för att punkterna 7 och 8 skall kunna tillämpas, i synnerhet fördelningen av stödet mellan sockerbetsodlare och sockerrörsodlare.

10. För regleringsåren 1995/1996 till och med 2000/2001 har Förenade kungariket i den mån det finner det nödvändigt, rätt att bevilja ett anpassningsstöd till raffinering av förmånsråsocker från sockerrör.

Beviljandet av stöd enligt första stycket får endast ske inom de kvantiteter som överenskommits enligt bestämmelserna i artikel 33, och som raffineras till

vitsocker i Förenade kungariket. För denna vitsockerproduktion får maximumstödbeloppet inte överstiga 0,54 ecu per 100 kg socker uttryckt i vitsocker."

- 14) I artikel 48 skall "den 30 juni 1995" ersättas med "den 30 juni 1996".

Artikel 2

En ny punkt skall läggas till artikel 4a i förordning (EEG) nr 1010/86:

"1a. Det standardbelopp på 8,45 ecu per 100 kg vitsocker som avses i punkt 1 kan minskas till lägst 2,42 ecu per 100 kg, enligt det förfarande som anges i artikel 41 i förordning (EEG) nr 1785/81."

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 april 1995.

På rådets vägnar

J. PUECH

Ordförande